

Toinen lukukappale: Apt.1:1-11

Edellisessä kirjassani, hyvä Teofilos, kerroin kaikesta siitä, mitä Jeesus teki ja mitä hän opetti, alusta alkaen aina siihen päivään saakka, jona hän Pyhän Hengen voimalla antoi valitsemilleen apostoleille käskynsä, ennen kuin hänet otettiin taivaaseen. Heille hän myös monin kiistattomin todistein osoitti kuolemansa jälkeen olevansa elossa. Hän näyttäytyi heille neljäkymmenen päivän aikana useasti ja puhui Jumalan valtakunnasta. Ollessaan heidän kanssaan aterialla Jeesus sanoi: ”Älkää lähtekö Jerusalemissa, vaan jääkää odottamaan sitä, minkä Isä on teille luvannut ja mistä olette minulta kuulleet. Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä. Siihen ei ole enää montakaan päivää.”

Silloin ne, jotka olivat koolla, kysyivät häneltä: ”Herra, onko nyt tullut se aika, jolloin sinä rakennat Israelin valtakunnan uudelleen?” Hän vastasi: ”Ei teidän kuulu tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa nojalla on asettanut. Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka.”

Kun hän oli sanonut tämän, he näkivät, kuinka hänet otettiin ylös, ja pilvi vei hänet heidän näkyvistään. Ja kun he Jeesuksen etääntyessä vielä tähysivät taivaalle, heidän vieressään seisoi yhtäkkiä kaksi valkopukuista miestä. Nämä sanoivat: ”Galilean miehet, mitä te siinä seisotte katselemassa taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teidän luotanne taivaaseen, tulee kerran takaisin, samalla tavoin kuin näitte hänen taivaaseen menevän.”

Helatorstain kirjeteksti kertoo sen, miksi helatorstaita vietetään. Helatorstai lienee kirkollisista pyhistämme vierain. Sen nimikään ei kerro, mikä kyseisen pyhän sisältö on. Välillä tulee vastaan gallupeja, joita ihan maalliset mediat ovat tehneet, ja joissa on kysely, miksi meillä on tällainen vapaapäivä. Suurimmalla osalla ihmisistä ei ole mitään käsitystä. Kunhan ovat tyytyväisiä, että keskelle viikkoa osuu vapaata. Kysymys ei ole helppo edes ahkeralle kirkossakävijälle.

Helatorstaita vietetään 40 päivää Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen. Raamattu kertoo, että 40 päivän ajan Jeesus ilmestyi opetuslapsilleen. Sen jälkeen hän nousi takaisin taivaaseen.

40 päivää on pitkä aika. Jos Jeesus olisi ilmestynyt opetuslapsilleen vain kerran tai kaksi heti ylösnousemuksensa jälkeen, olisi jälkepäin ollut helppo miettiä, oliko kaikki vain kuvitelmaa. Mutta kun elää yhdessä Jeesuksen kanssa vielä 40 päivää kuolleista nousemisen jälkeen, ei jää tilaa epävarmuudelle. Jeesus todella oli elossa!

Noihin neljäkymmeneen päivään sisältyy myös se, että Jeesus ei ilmestynyt ainoastaan haudalle tulleille naisille. Tai Pietarille ja Johannekselle. Tai Emmauksen tien kulkijoille. Tai lukittujen ovien takana koolla olleelle opetuslapsijoukolle.

1.Kor.15:5-8 Paavali kirjoittaa näistä 40 päivästä näin:

ja hän ilmestyi Keefakselle ja sitten niille kahdelletoista. Sen jälkeen hän ilmestyi samalla kertaa yli viidellesadalle veljelle, joista useimmat ovat yhä elossa, vaikka jotkut ovatkin jo nukkuneet pois. Tämän jälkeen hän ilmestyi Jaakobille ja sitten kaikille apostoleille. Viimeiseksi kaikista hän ilmestyi minullekin, joka olen kuin keskosena syntynyt.

Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen hän näyttäytyi niin suurelle määrälle ihmisiä. Niin suurelle, että kysymys ei voi olla hallusinaatiosta tai lähimpien ystävien kuvitelmista ja toiveista surun ja

menetyksen keskellä. Paavalin kirjoittaessa kirjettään korinttilaisille, näitä silminnäköitä oli edelleen elossa runsaasti. Paavali halusi sanoa, että jos te ette usko minua ja sitä, mitä minä kerron, niin menkää kysymään muilta. Monilta muilta!

Jeesus varmasti kuoli ja Jeesus varmasti nousi kuolleista!

Kaikki vaiheet kuitenkin loppuvat aikanaan. Niin myös Jeesuksen aika täällä maanpäällä. Noiden neljänkymmenen päivän jälkeen koitti se hetki, jolloin Jeesuksen tuli aika palata takaisin taivaaseen. Aivan kuten uskontunnustuksessa sanomme: nousi ylös taivaisiin, istuu Jumalan, Isän Kaikkivaltiaan oikealla puolella, ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.

Jeesus oli tuonakin päivänä opetuslasten ympäröimänä. Hän oli yhdessä heidän - lähimpiensä kanssa. Jeesus ei ylösnousemuksensa jälkeen ainoastaan viettänyt aikaa opetuslasten kanssa, vaan Hän opetti edelleen Jumalan valtakunnasta.

Juuri ennen taivaaseenastumistaan Jeesus antoi lähetyskäskyn, viimeisen toimeksiannon, opetuslapsilleen. Televisiosarjoissa ja elokuvissa kysytään monesti viimeisiä sanoja sairailta, kuolemaantuomituilta, toiseen maahan lähteviltä tai työpaikkaa vaihtavilta. Noiden viimeisten sanojen on tarkoitus kertoa jotakin sanojastaan. Hänen arvoistaan, tärkeysjärjestyksestään, toiveistaan.

Raamattu ei kerro, oliko Jeesukselta kysytty viimeisiä sanoja. Jeesuksen viimeiset sanat kertovat silti siitä, mitä Hänellä oli sydämellään tuona hetkenä, kun Hän oli juuri palaamassa sinne, mistä oli tullut. Hänen sydämellään oli tämä maailma. Kaikki kansat. Jokainen ihminen lähellä ja kaukana.

Viimeisinä sanoinaan Jeesus antoi opetuslapsilleen tehtävän: Kertokaa evankeliumi kaikille kansoille. Jeesus tahtoi, että jokainen saisi kuulla, että tämä rikkinäinen maailma ei ole se, millaiseksi maailma alun perin luotiin. Kuolema ei ole loppu. Tässä ei ole kaikki. Maailma oli aluksi täydellisen hyvä. Ihminen kuitenkin lankesi syntiin ja nousi kapinaan Jumalaa vastaan. Pahuus pääsi maailmaan. Ihmisen ja Jumalan välit menivät rikki ja ihmisestä tuli kadotuksen alainen. Evankeliumi on se, että Jumala on valmistanut tien taivaaseen. Pelastus on avoinna jokaiselle, joka ottaa Jeesuksen vastaan Herrana ja Vapahtajana. Syntien, pahojen tekojen, rangaistus on kannettu Golgatan keskimmäisellä ristillä. Turvautumalla Jeesukseen ihminen pelastuu.

Ensimmäinen vaihe tuota tehtävää oli: odottakaa. Ensin Jeesus kääntää menemään ja heti perään odottamaan vielä hetken. Odottaminen ei ole meille ihmisille helppoa. Toisille meistä se on vaikeaa ja toisille vielä vaikeampaa. Tuskin kenellekään se on täysin helppoa ja luonnollista. Nyt Jeesus hämmentää pakkaa antamalla tehtävän, joka vaikuttaa olevan liian suuri ja liian laaja. Ja sitten Hän kääntää odottaa. Järjetöntä!

Onneksi Jeesus kuitenkin sanoi, ettei odotuksen täyttymiseen mene montakaan päivää. Jos Hän ei olisi antanut mitään aikataulua, opetuslapset olisivat luultavasti turhautuneet ja alkaneet odotellessaan tehdä omiaan. Kymmenen päivää odotusta on pitkä aika, jos ei tiedä kauanko pitää odottaa. Nyt opetuslapset kuitenkin tiesivät, että kyse on päivistä. Ei viikoista, kuukausista tai vuosista.

Tuossa hetkessä opetuslapsia ei kuitenkaan vaikuta kiinnostaneen odottamisen aika vaan se, mitä Jeesus menisi nyt tekemään ja koska tapahtuisi jotakin suuremmassa mittakaavassa. Koska Israel palautettaisiin takaisin kunniaan? Koska tapahtuisi se, mitä he vanhan testamentin profeettakirjojen perusteella odottivat tapahtuvaksi?

Jeesus kuitenkin määrätietoisesti palauttaa keskustelun siihen, minkä Hän tiesi tärkeäksi. Siihen, että opetuslapset eivät jäisi yksin ja oman voimansa varaan. Jeesus sanoo, että ei ole oleellista tietää, mitä tapahtuu milloinkin. Sen sijaan on oleellista tietää, mitä heidän kuuluu tehdä odottaessaan niitä asioita tapahtuvaksi. Jeesus tiesi, että tulisi aika, jolloin opetuslasten olisi äärimmäisen tärkeä tietää: He eivät tee niitä asioita yksin tai omien voimiensa varassa. Jumala itse on heidän kanssaan Pyhän Hengen kautta.

Jeesus teki selväksi, että Hän haluaa opetuslasten olevan Hänen todistajinaan aivan kaikkialla. *Jerusalem*issa, jossa he nyt olivat. *Juudeassa*, jonne he lähtisivät poistuessaan Jerusalemita. *Samariassa*, jonka kautta heidän olisi lyhin, mutta kulttuurillisesti ikävin, kulkea kotiin lähtiessään. Ja maan ääriin asti. Jeesuksen ohjeet ovat selkeät. Teidän kuuluu olla minun todistajiani siellä, missä olette nyt. Teidän kuuluu olla minun todistajiani siellä, minne sieltä menette. Teidän kuuluu olla minun todistajiani siellä, minne normaalisti ette menisi. Teidän kuuluu olla minun todistajiani maan ääriin asti.

Kun Jeesus oli noussut taivaaseen, oli täysin ymmärrettävää, että opetuslapset katselivat hänen peräänsä. Sinne, minne heidän opettajansa, ystävänsä ja mestarinsa oli noussut. Siinä samassa kaksi enkeliä kuitenkin ilmestyi paikalle. He kysyivät opetuslapsilta, sen kysymyksen, jota minun ei olisi tarvinnut kysyä: Miksi te katselette taivaalle? Mutta tuon kysymyksen jälkeen he sanovat jotakin todella tärkeää: *Tämä Jeesus, joka otettiin teidän luotanne taivaaseen, tulee kerran takaisin, samalla tavoin kuin näitte hänen taivaaseen menevän.*

Jeesus oli antanut tehtävän. Ja nyt enkelit kertoivat, että Jeesus tulisi takaisin. Tehtävällä oli kuin olikin *deadline*, päivä mihin mennessä se olisi tehtävä. Ei kerrottu, koska tuo päivä koittaisi, mutta kerrottiin, että se koittaisi. Me ihmiset tarvitsemme määräaikoja. Jokainen meistä suhtautuu niihin eri tavalla. Jotkut haluavat hoitaa homman kuntoon hyvissä ajoin ennen viimeistä hetkeä. Joillekin taas viimeinen hetki on se yllyke tehdä asialle vihdoin jotain. Tämä jakautuneisuus näkyy myös Jeesuksen antaman tehtävän täyttämässä. Lähtö tehtävän täyttämiseen oli lähes räjähtävä. Jos sama vauhti olisi jatkunut, olisi tehtävä varmaankin jo suoritettu.

Kuitenkin kristikunnan tehtävä on tänä päivänäkin kesken. Kaikki eivät ole kuulleet Jeesuksesta. Vielä on paljon alueita, kansoja ja ihmisiä, joille Jeesus on täysin tuntematon. Meistä jokainen on lenkki siinä ketjussa. Jotta Jeesus tulisi tunnetuksi kaikkien kansojen, kielten ja ihmisten kesellä. Sinä olet Jeesuksen todistaja oman arkesi kesellä. Perheesi, ystäväsi, työtoveriesi, harrastuskavereidesi ja kohtaamiesi ihmisten kesellä. Lisäksi jokainen meistä on kutsuttu tukemaan evankeliumin menemistä maan ääriin asti joko taloudellisesti tai rukouksin. Jotkut meistä on lisäksi kutsuttu lähtemään sinne maan ääriin asti. Olipa kutsusi sitten arjessa täällä tai arjessa ulkomailla, sinut on lähetetty olemaan Jeesuksen todistaja niiden ihmisten kesellä, joita arjessasi on.

Juuri ennen taivaaseenastumistaan Jeesus muistutti kaksi kertaa opetuslapsia tehtävästä ja siitä, mistä voima siihen tulee. Sen tähden voimme varmuudella uskoa, että tehtävään keskittymisemme

oli Jeesukselle tärkeää. Meillä on taipumus harhautua puuhastelemaan muiden asioiden kanssa tai uppoutua arkemme kiireisiin. Unohdamme helposti, mihin Jeesus meitä kutsuu. Hän ei kutsu meitä pois arjestamme. Mutta Hän kutsuu meidät pitämään siellä silmämme auki. Niin että huomaamme ne tilanteet, joita Hän meille valmistaa. Jotta voisimme olla viemässä evankeliumin sinne, missä sitä ei ole vielä kuultu tai otettu vastaan. Erilaisia tapoja siihen on varmaankin yhtä paljon kuin meitä kristittyjä. Sanoma on kuitenkin aina sama. Meidän elämämme on joka tavalla tarkoitettu osoittamaan kohti Jeesusta: Hänestä löytyy apu, lohtu, turva ja ennen kaikkea pelastus.